

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

ปลงใจได้แต่ในหลวง

(หลวงตาครับผมปรารถนาพุทธภูมิ อยากให้หลวงตาพยากรณ์ด้วยครับ) พูดเรื่องปรารถนาพุทธภูมินี้ อย่างพระพุทธเจ้าเสด็จจากโปรดพระมารดาขึ้นดาวดึงส์ลงมาที่ ทรงบันดาลฤทธิ์เดชต่างๆ ของพุทธานุภาพนั้นแหละ ให้ประชาชนตลอดเทวบุตรเทวดาอะไรๆ ให้เห็นกันในขณะนั้น ใครก็พอกพอใจ ใครก็ปรารถนาเป็นพุทธภูมิๆ หหมด ไม่ใช่เล่นๆ นะ ตอนที่เสด็จลงมาพระพุทธเจ้าทรงแสดงฤทธานุภาพให้สัตว์ทั้งหลายได้เห็นตามความจริงที่ถูกสิ่งกำบังมันปิดเอาไว้ๆ ไม่ให้เห็น ทรงแสดงฤทธิ์ออกมาให้เห็นด้วย ให้เห็นความอัศจรรย์ของพระพุทธเจ้า พละณานุภาพทุกอย่างเต็มอยู่นั้นหมด ใครก็ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าๆ อ้อ มากมายกายกอง พระองค์ก็ทรงยิ้มพระโอษฐ์ แน่ะ ภาษาเราว่ายิ้ม ใครก็อยากเป็นพระพุทธเจ้า แต่เหล่านี้จะเป็นได้สักรายหนึ่งก็ยากนะ นั้น

คือความเป็นพระพุทธเจ้าเป็นของยากของลำบากที่สุด ต้องอดต้องทนทุกอย่างรวมอยู่นั้นหมดเลย อยู่ในพุทธภูมิ ผู้จะนำโลกต้องเป็นผู้มีความสามารถ ความอดความทน ความอุตสาหะพยายามทุกอย่างต้องทนรับทั้งนั้น เป็นเหมือนกันกับพื้นดิน ใครจะซักรดเยี่ยวรดอะไรๆ ก็เท่านั้น หนาแน่นไปด้วยการบำเพ็ญ เหมือนแผ่นดินความหมายว่าจั้น ถึงอย่างนั้นยังนานต่างกัน พระพุทธเจ้าประเภทที่หนึ่งทรงบำเพ็ญพระบารมี กว่าที่จะสำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา ๑๖ อสงไขย อสงไขยๆ นี้แปลว่านับไม่ได้ มันก็ไม่เข้าใจ ก็เหมือนอย่างว่าหนึ่งล้านๆ นับไปเท่าไรๆ เอาล้านรับไว้เลย ยี่สิบ สามสิบ สี่สิบล้านอย่างนี้ เหมือนว่าอสงไขยๆ หนึ่ง ให้เป็นเหมือนหนึ่งล้าน ลักษณะอย่างนั้นละนะ อสงไขยแสนมหากัป หนึ่งนะ ติดอีกแสนมหากัป ๑๖ อสงไขยแสนมหากัป สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา มีความสามารถทุกอย่างในการที่จะนำสัตว์โลก แยกภาระได้หนักมากทีเดียว นำสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์ได้มากมาย

ประเภทที่สองรองกันลงมา ประเภทที่สามก็เหมือนพระพุทธเจ้าของเรา พระองค์ก็รับสั่งแล้วว่า กำลังเราน้อยไม่เหมือนพระพุทธเจ้าสองประเภทนั้น แต่เรื่องความรู้ความฉลาดสามารถเต็มภูมิของศาสดาด้วยกัน เป็นแต่เพียงว่าการนำสัตว์โลกนี้มีกำลังมากน้อยต่างกัน ความรู้ความเฉลียวฉลาด โลกวิทู นี้เหมือนกัน รู้แจ้งเห็นจริงทุกอย่าง ท่านแสดงไว้เรื่องพุทธภูมิ

บางรายที่เขาพิมพ์หนังสือ เราได้ไปเห็นเขาฟุ่ตโน้ตไว้ข้างล่าง วงเล็บเอาไว้ สมมุทุ
 เธ อรุวิสณจ ทุวาทสณจ สหสสเก จนกระทั่งถึง สมมุทุเธ นวุตฺตรสเตฯ เท่านั้นล้านเท่านั้น
 ล้านพระพุทเจ้า นี้ละที่ว่า ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระพุทเจ้าเท่านั้นล้านๆ พระองค์ เขาก็
 เอาจากนี้ละมาฟุ่ตโน้ตว่า เหลือเชื่อ เราสลดสังเวทันทที่เลยนะ คนตาบอดมันว่าเหลือเชื่อ
 คนตาดีเป็นพระพุทเจ้าไปแล้วๆ เทาไรๆ อย่ามานับเลยนะไอ้ล้านๆ แล้นๆ เราตัวเท่าหนู
 นี้เรายันขนาดนี้ละ คือแม่น้ำมหาสมุทรยังน้อยไป พระพุทเจ้าที่มาตรัสรู้ในโลกนี้ เวลามัน
 ผางเข้าไปนี้มันกระจายถึงกันหมด ยอมรับ กราบเลย สดๆ ร้อนๆ

ใครเชื่อไม่เชื่อก็ตามมันจ้าอยู่นี้แล้วจะว่าไง มาว่าอะไรสามสี่ล้าน เทาไรล้านอย่ามา
 พุด ว่าเหลือเชื่อ โห้ เราก็เหลือเชื่อ คนประเภทนี้ยังมีอยู่หรือ ใครจะเชื่อได้ไม่เชื่อได้ก็ตาม
 มันยันกันอยู่ในนี้จะให้ว่าไง ผางเข้าไปเท่านั้นมันถึงกันหมดเลย มากน้อยเพียงไรดูน้ำ
 มหาสมุทรมีมากขนาดไหน เทแซ็กกลงไปเป็นน้ำมหาสมุทรด้วยกันแล้ว น้ำเราเทลงไปแซ็ก
 เป็นน้ำมหาสมุทรด้วยกันหมดแล้ว มีมากน้อยเพียงไร นี้ตรัสรู้ผางก็เข้าแล้ว เข้าในมหา
 วิมุตติมหานิพพานแล้ว ท่านเป็นอย่างนั้น แต่พวกเราว่าเหลือเชื่อนี้ซิ เอ้อ นำทุเรศ
 เหมือนกันนะ

จึงได้ทรงท้อพระทัยละซี ท้อพระทัยในการที่จะสั่งสอนโลก ทั้งๆ ที่ตั้งความ
 ประารถนาเป็นพระพุทเจ้ามา เฉพาะองค์ปัจจุบันนี้ก็ทรงท้อพระทัยที่จะสั่งสอนสัตว์โลก
 เวลาปรารถนาอยู่ยังไม่เป็นพระพุทเจ้าก็ต้องคาดต้องหมายเป็นธรรมดา ว่าพระพุทเจ้า
 ทรงสั่งสอนสัตว์โลกได้เต็มภูมิๆ พอผางขึ้นมาเท่านั้น มองดูธรรมชาติที่ทรงรู้ทรงเห็นกับ
 สัตว์โลก ภาระอันหนักหน่วงถ่วงพระทัยมากนี้ มันหนักเกินกว่าที่จะสั่งสอน ที่จะยกขึ้นมา
 ได้ ก็ทรงท้อพระทัย คือสัตว์มันหนาอย่างนั้นแหละ นี้ละความจริงกับความคาดดันเดานี้มัน
 ผิดกันมากนะ ความคิดความคาดอย่างนั้นๆ พอเวลาไปเจอความจริงเข้าแล้วมันเป็นคนละ
 โลก ว่างั้นเลย มันผิดกัน

นี้มันเป็นยังงั้นมันอาจหาญขนาดไหน ท่านทั้งหลายดูชิกิริยาที่แสดงออกนี้เป็นยังงั้น
 เราเคยเห็นพระพุทเจ้าที่ไหนเมื่อไร เราไม่เคยเห็น พระพุทเจ้าคือจิตที่บริสุทธิ์ล้วนๆ
 พระพุทเจ้า พระอรหันต์ แต่เราเอาพระพุทเจ้าเป็นประธาน มันก็ยึดก็ยาวเป็นเหมือน
 สายทาง จากนั้นมานี้ ระยะทางเท่านั้นเท่านั้น เวลามันผางเข้าไปนี้สดๆ ร้อนๆ เป็นอัน
 เดียวกันเลย เลยไม่มีอดีตอนาคต ปัจจุบันรวมยอดได้หมดเลย ทรงท้อพระทัยๆ

ก็เคยพุดให้บรรดาประชาชนลูกศิษย์ลูกหาฟังมาไม่รู้กี่ครั้งก็หน เราเองตัวเท่าหนู
 มันก็ไม่ได้คาดนี้ละ เวลามันเป็นขึ้น กับความคาดความหมาย มันเข้ากันไม่ได้เลย ผิดกัน

ขนาดนั้นละ เพราะฉะนั้นสัตว์โลกจึงเชื่อได้ยาก บิกบินได้ยาก ไม่อยากเชื่อ ไม่เชื่อแล้วก็ไม่อยากบิกบิน แล้วก็นอนจมกันไป อันนี้พอเหมาะพอดี ที่จะเชื่อพระพุทธเจ้าและบิกบินไปตามพระพุทธเจ้านั้น เหมือนมันหมดกำลังใจ มันเหลือเชื่อไปแล้ว สิ่งที่เชื่อก็คือสิ่งที่เคยนอนจมอยู่นี้ เชื่อได้ จมได้ แน่ว่าจมนั้น จมได้ตลอดไปไม่มีต้นไม่มีปลาย นี่ละนิสัยของสัตว์โลกกับท่านผู้พ้นแล้วดูกันมันดูกันไม่ได้

อย่างไรก็ตามถ้างได้เจอไปแล้ว เรื่องที่จะหาสักขีพยานมายืนยันกัน ไม่คำเดียวตัดขาดสะบั้นไปเลย อันนี้สิ้นพันไปแล้ว ความจริงที่ประจักษ์ขึ้นกับใจตัวเองทุกอย่างๆ พอพูดอย่างนี้เรายังคิดถึงเรื่องความตื่นเตาของเราเราคิด ออกปฏิบัติที่แรกจิตใจมันว้าวุ่นชุ่มมัวยุ่งไปหมดเลย จะบีบบังคับให้เข้าสู่ความสงบพอได้รับความผาสุกเย็นใจบ้างนี่มันไม่ได้เอา เสือกคลานบิกบินกันไป แล้วก็ปลอมโยนเจ้าของ นี่เราไม่ลืม เวลาพูดปลอมโยนเจ้าของ ก็เลสมันหนามันแน่นจะทำให้อ่อนแอต่อแท้ บิกบินก็เหมือนเข็นซุงทั้งท่อน หนักขนาดไหนเข็นซุงทั้งท่อน

ก็ปลอมตนเองไปว่า เอ้อ เวลานี้เรากำลังพยายามตั้งรากตั้งฐาน มันก็ต้องทุกข์ต้องลำบากเป็นธรรมดา เอ้า บิกบินไปนี่แหละ หนักก็ต้องยอมรับ แบกหามถูไถกันไป พระพุทธเจ้า ก็ยังตื่นเอาพระพุทธเจ้ามาเป็นข้อเปรียบเทียบ พระพุทธเจ้าท่านทรงบำเพ็ญหนักหรือไม่หนัก ท่านสลบถึง ๓ หน เรายังไม่เห็นมีอะไรสลบ มีแต่ความท้อแท้อ่อนแอสู้กิเลสไม่ได้ ถูไถลากกันไปๆ ก็ปลอมโยนกันไป เอ้า ทุกข์ยากลำบากทนเสียก่อนตอนนี้ พอค่อยได้หลักได้เกณฑ์ขึ้นไปแล้ว มีต้นทุนขึ้นไปแล้วมันก็จะค่อยสะดวกสบาย จิตใจมีรากมีฐานขึ้นไปๆ ก็จะสะดวกสบายไปเรื่อยๆ จิตละเอียดลออเข้าไปยิ่งสบายไปเรื่อย วังนั้นะ เราคาดเอาไว้เราคาดอย่างนั้น เวลานี้มันยังไม่เป็นอย่างนั้นก็ต้องบิกบินไปเสียก่อน ปลอบใจเจ้าของให้อุตส่าห์พยายามบิกบิน ถือพระพุทธเจ้าเป็นหลักเกณฑ์ พระองค์ทรงสลบถึงสามหนเพราะความเพียร อันนี้เราไม่เห็นสลบใสอะไร ท้อใจอย่างนี้แล้วไปไม่ได้ นะ นั่นสอนเจ้าของ เอ้า บิน

นี่เราคาดเอาไว้ เวลาจิตได้หลักได้เกณฑ์ขึ้นไปแล้วจะค่อยละเอียดลออเข้าไป จะราบรื่นไปเรื่อยๆ ค่อยสบายไปๆ วังนั้นะ สบายจนถึงนิพพานไปเลย นี่ความคาด ที่นี้กับการบำเพ็ญ ตอนตะเกียกตะกายนี้ก็แบบหนึ่ง ที่นี้พอได้หลักได้เกณฑ์แล้วก็หมุนเข้าไปอีก มันไม่ได้เป็นอย่างที่เราคาดนะ พอได้หลักได้เกณฑ์จิตก็ยิ่งหมุนเข้าไปๆ จิตเข้าถึงขั้นปัญญาละที่นี้ พอถึงขั้นปัญญาที่มันจะเบิกออกนี้หมุนตลอดเลยที่นี้ ทั้งวันทั้งคืนไม่ยอมนอนเลย นั่นเห็นไหมละ ที่เราคาดมันเข้ากันได้ไหมละ มันว่าจะสบายมันสบายอะไร ไม่ได้

นอนทั้งวันทั้งคืนมันซัดกัน เหมือนนักมวยต่อยกัน เข้าวางในกัน ไม่ได้คำนึงถึงการหลับการนอน มีแต่หมุน เหมือนนักมวยซัดกัน ต่อยกัน จะเอาแพ้อาชนะกันในหมัดในมวยลวดลายของตนเอง

อันนี้หมัดมวยลวดลายของธรรมกับกิเลสมันพืดกันบนหัวใจ นี่จิตเข้าไปถึงชั้นสติปัญญาอัตโนมัติ เป็นความเพียรอัตโนมัติ หมุนตัวตลอดเวลาเลย กับเราคาดมันเข้ากันได้ยังไง คนหมุนตัวตลอดเวลามันสุขที่ไหน ก็พืดกันลึมวันลึมคืน บางคืนนอนไม่หลับตลอดรุ่งเลย กลางวันมันยังจะไม่หลับอีก มันยังหมุนของมัน คือกิเลสกับธรรมซัดกัน ถึงชั้นของมันซัดกันมันจะไม่ถอยนะ คือความเห็นโทษของกิเลสหนักมากขนาดไหน เห็นคุณค่าของธรรมที่จะหลุดพ้นนี้หนักมากขนาดเดียวกัน ที่นี้มันก็ซัดกันไม่มีใครยอมแพ้วเรื่องฝ่ายธรรมนี้ไม่มีคำว่ายยอมแพ้ กิเลสมันก็ไม่ถอยเพราะมันเคยชนะมาตั้งกัปตั้งกัลป์แล้ว มันจะไปถอยง่าย ๆ หรือ มันก็ซัดกับเรา ไอ้เราก็อยากหลุดพ้นเพราะจมอยู่กับมันตั้งกัปตั้งกัลป์มาแล้ว นิพพานเหมือนอยู่ชั่วเอื้อม ๆ จะให้หลุดพ้นจากกองทุกข์นี้ไป มันก็หมุนละซีจิตหมุนเลย

นี่ฟังซิ เราคาดเอาไว้กับความจริงมันเข้ากันได้ไหมละ หมุนจนขนาดกลางคืนนอนไม่หลับเลย คืออันนี้มันไม่ปล่อยกัน ซัดกันตลอด นอนมันก็ซัดกันอยู่ นั่งซัดกันอยู่ แม้ที่สุดฉันจึงหันมันก็ไม่สนใจกับลึนกับอาหารการกินอะไรเลย มันหมุนอยู่ภายในโน้น ฉันจึงหันอยู่มันก็เป็นของมันอยู่ในนั้น ไม่ได้ถอย นี่ละอัตโนมัติของธรรมฆ่ากิเลสเป็นอย่างนั้นนะ ถึงชั้นธรรมฆ่ากิเลสเป็นแบบเดียวกันกับกิเลสเป็นอัตโนมัติบนหัวใจสัตว์ มันจะหมุนของมันตลอด ตา หู จมูก ลิ้น กาย เหล่านี้เป็นเครื่องมือ เป็นทางเดินของกิเลสออกเที่ยวหากิน ๆ ความคิดความปรุง สัญญาอารมณ์อะไร คิดแต่เรื่องกิเลสเป็นอัตโนมัติของมันทุกหัวใจสัตว์ทำได้เลยที่ไม่มีผิด ว่างั้นเลย นี่คือกิเลสทำงาน

ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ความคิดความปรุงอันเป็นเรื่องของกิเลสทั้งหลาย มันจะออกเดินทั้งวันทั้งคืนเว้นแต่หลับ แต่เราไม่รู้ว่ากิเลสทำงานโดยอัตโนมัตินะ จะไปรู้เอาเวลาธรรมของเรามีกำลังแล้ว กำลังก้าวเข้าสู่ปัญญาละที่นี้ เอาละนะ ส่วนสมาธิมันเพลินกับความสงบเย็นใจ สบายใจ เพลิน อันนี้มันก็ดูดีของมันอันหนึ่งเหมือนกัน เพลินทั้งวันทั้งคืน สบายตลอดเวลา ที่นี้พอก้าวเข้าสู่ปัญญาคลี่คลายที่จะฆ่ากิเลส มองไปที่ไหนมีแต่กิเลสล้อมหน้าล้อมหลัง ทางนี้ก็พืดกันละซี พืดก็พืดกันใหญ่เลย สติปัญญาเป็นอัตโนมัติละที่นี้ พิจารณาฆ่ากิเลสแก้กิเลสโดยอัตโนมัติ ไม่มีใครบอกไม่มีใครบังคับ ความเพียรนี้ได้รั้งเอาไว้วะ คือมันผาดโผนโจนทะยาน

ถึงขั้นนี้เรียกว่าธรรมมีกำลังฆ่ากิเลส ที่นี้ธรรมนี้ก็เป็นอัตโนมัติ ฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัติของตนเองเรื่อย ๆ ที่นี้กิเลสมีเท่าไรมันก็เห็นหมดในสติปัญญาของเราที่พิจารณามันก็ชัดกันเรื่อย หมุนกันเรื่อยตลอด กลางคืนไม่หลับเลย กลางวันยังจะไม่หลับอีก มันจะตาย ต้องบังคับให้หลับด้วยพุทโธ ไม่สึมนะ คือไม่ยอมให้มันออกทำงานฆ่ากิเลส ชัดกับกิเลส ให้อยู่กับพุทโธ ๆ รังจิตไว้ในจุดเดียว ให้จิตได้พักสงบเอากำลัง เหมือนกับนักมวย เขาให้น้ำกัน ให้น้ำยกหนึ่งสองยก เป็นการให้น้ำ พักเป็นระยะ อันนี้ก็พักในสมาธิเป็นระยะ และพักหลับนอนด้วยพุทโธ จะหลับให้หลับด้วยพุทโธ เอาพุทโธถึยบอยู่จุดเดียว จิตก็ค่อยสงบเข้ามา ๆ เดียวก็หลับได้

ที่นี่จะทำให้เข้าสู่สมาธิความสงบ ก็พุทโธ ๆ บังคับให้อยู่กับพุทโธ เผลอไม่ได้นะ แต่คำว่าเผลอเราไม่ยากพูดนะ คือมันไม่เผลอเลย รามือไม่ได้วางนั้น พอรามือมันก็ผิงเลย ชัดกับกิเลสหมุนตัว ๆ เหมือนนักมวยเข้าวงใน ต้องพักด้วยพุทโธ เอาพุทโธถึยบ สตินี้รวมเข้ามาอยู่กับพุทโธ แต่ก่อนสติปัญญาอยู่กับการฆ่ากิเลส ที่นี้สติรวมเข้ามาอยู่กับพุทโธ เพื่อพักใจ เอา พุทโธ ๆ ถึยบไม่ให้เผลอคือไม่ให้อ่อน ถ้าอ่อนมันออกไปนั้น ไม่ได้เผลอนะ อ่อนทางนี้มันแข็งทางโน้น จิตก็รวมสงบแน่วลงไปเลย นั่นละเรียกว่าเวลาให้น้ำ นักมวยให้น้ำ เหมือนกับถอดเสื้อถอดหมาม ภาระกั่วงลุ่นวายที่พัดกับกิเลสนั้นสงบลงมาอยู่จุดเดียว จิตแน่ว เหมือนถอดเสื้อถอดหมาม ความสุขสบายขึ้น

พอขึ้นสมาธิได้แล้ว พอรามือเท่านั้นปั๊บใส่ตุ้มเลย ชัดกับกิเลส อย่างนี้ตลอดไปไม่หยุดไม่ถอย จากสติปัญญาอัตโนมัติแล้วก็ป็นมหาสติมหาปัญญาที่แก้กล้าทุกอย่าง ละเอียดลออทุกอย่าง เรียกว่ามหาสติมหาปัญญา ที่นี้ซึมซาบไปเลย สติปัญญาอัตโนมัติยังมีสับมียำ แต่มหาสติมหาปัญญานี้ซึมไปเลย มันเป็นของมันอย่างนั้น เรื่องใดก็ตามมีแต่เรื่องที่เราเรียกว่าทำงานตลอดเวลาไม่มีเวลาพักผ่อน นี่มันก็หนักมาก ที่นี้มันก็ย้อนหลัง โอ แต่ก่อนที่เราว่าเวลาล้มลุกคลุกคลานลำบากลำบากก็ทนไปเสียก่อน เวลาได้กำลังขึ้นมาแล้ว มันจะค่อยเบาไป ๆ โดยลำดับจนกระทั่งถึงวิมุติหลุดพ้น มันเบาอะไร นี่มันไม่ได้นอนทั้งวันทั้งคืน

นี่ละความจริงกับความคาดคิดกันอย่างนั้นนะ ตัวเราคนเดียวนี้เราคาดเอาเองว่าจะเบาไป ๆ ที่ไหนได้มันไม่ได้เบา มันยังหมุนตลอดเลย นิพพานเหมือนอยู่ชั่วเอี่ยม ๆ นี่จะได้เห็นประจักษ์ในตัวเองของเราคนเดียว เป็นไปอย่างนั้นตลอด จนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้น ออกจากหัวใจหมดไม่มีอะไรเหลือเลย ขาดสะบั้นลงไปหมด สติปัญญาหรือมหาสติมหาปัญญาที่หมุนเป็นธรรมจักรฆ่ากิเลส นั้น เหมือนกับเราทำงาน ไม่ว่ามีดว่าเลื่อยว่าขวานเรา

จับฟันบีบ ๆ พองานทุกอย่างเสร็จเรียบร้อยแล้วมันก็ปล่อยมือเอง ปล่อยเครื่องมือเอง เครื่องมือที่จับฟันจับสับจับยำอยู่นั้นมันปล่อยเอง อันนี้พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปหมดโดยสิ้นเชิงแล้ว สติปัญญาอัตโนมัติก็ดี มหาสติมหาปัญญาที่ดี ซึ่งเป็นเหมือนเครื่องมือฆ่ากิเลส ปล่อยโดยอัตโนมัติของตน ไม่ต้องบังคับกันนะ ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง

เหลือแต่สติหรือความรู้ที่ประจำใจที่บริสุทธิ์แล้วเท่านั้น นอกนั้นปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง ก็มาขึ้นได้ว่า มีกิเลสเท่านั้นเองที่ทำให้ยุ่ง พอกิเลสขาดไปโดยสิ้นเชิงแล้วไม่มีอะไรยุ่งเลย วางเปล่าไปหมด โลกธาตุนี้วางไปหมด จิตไม่วางเพราะกิเลสก็ดขวาง พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้ววางไปหมดเลย นั้นมันไม่ได้สงสัย ที่ตนได้รู้ประจักษ์ตนแล้ว ความคาดเดานี้ไม่ถูกทั้งนั้น เป็นคนละโลก ๆ ความจริงเข้าถึงไหนความจอมปลอมลัษณะนา ๆ ไปเลย อันนี้ความจริงเข้าถึงใจบีบ ๆ นี้มันรู้ได้เข้าใจได้ นี่ละการประกอบความพากเพียร เราคาดเราหมายมันไม่ถูกนะ

อย่างพระพุทธเจ้าที่ว่าทรงปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าสอนโลกนั้น พอได้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมาแล้ว นี่เป็นความจริงประจักษ์พระทัยแล้ว แล้วมองดูสัตว์โลกที่หนาแน่นไปด้วยกิเลสตัณหาเหมือนภูเขาทั้งลูก ดำทะมึนไปหมดเลย แล้วจะเอาอะไร ก็ภูเขาลูกนี้มันมีตั้งแต่หินผาหน้าไม้หาสาระอะไรไม่มีเลย มันไม่มีจริง ๆ เหนอ จึงได้ค้ำยี่เขี่ยขุดค้นด้วยพระญาณหยั่งทราบ อ้อ ภูเขาลูกนี้แม้จะหนาแน่นขนาดไหนก็ตาม แต่แร่ธาตุต่าง ๆ ที่เป็นสารประโยชน์ตามชั้นตามภูมิของเขายังมีอยู่ในนี้ แม้ไม่มากก็มี ผิงจมอยู่ในภูเขาลูกหนาแน่นด้วยสิ่งไร้สาระนี้ ยังมีอยู่ในนี้ที่เป็นสาระ พระองค์จึงได้ทรงสั่งสอนสัตว์โลก

ที่แรกท้อพระทัยจะไม่สอนเลย เพราะมองเห็นแล้วดำป้อหมดภูเขาทั้งลูก พอเอาพระญาณหยั่งทราบเข้าไปก็ไปเจอเอาแร่ธาตุต่าง ๆ ที่อยู่ในภูเขาลูกนั้น คำว่าแร่ธาตุต่าง ๆ คือสัตว์ผู้มีอุปนิสัยปัจจัย พอที่จะรับบุญรับบาปรับคุณงามความดีได้ ก็สอนพวกนี้แหละ พวกที่เด่นชัดอยู่แล้วก็มี แร่ธาตุที่เด่นชัดมีคุณค่าสูงสุดรออยู่แล้วก็มี ๆ เหมือนอย่างผู้ที่มีอุปนิสัยประเภทอุกฆฏัตถุญญ รอแล้วที่จะหลุดพ้นจากทุกข์ ถ้าเป็นวัวก็รออยู่ปากคอกแล้ว พอเปิดประตูบีบผิงออกเลย ๆ ตามหลังกันไปเรื่อย ๆ อุปนิสัยของสัตว์ก็เป็นอย่างนั้น ผู้ที่รออยู่แล้วมี พอพระธรรมเทศนาแสดงผางเข้าไป อย่างธัมมจักกัปปวัตตนสูตรเท่านั้น เบญจวัคคีทั้งหลายรออยู่ปากคอกแล้ว ผิงออก ๆ หนุนกันออกเรื่อย ๆ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ค่อยออกไปเรื่อย ๆ ถึงออกได้น้อยก็ออก มีอยู่ออกอยู่ ผู้บำเพ็ญความดีมีอยู่ ผู้ออกมีอยู่ ออกไปตาม ๆ กันอย่างนี้ละ

นี่ละพระพุทธเจ้าทรงเล็งญาณดู นอกจากนั้นยังเล็งไปถึง ๕,๐๐๐ ปี ห้าพันปีนี้ก็เลส ปิดมิตหมดเลย ระลึกบุญบาปไม่ได้เลย มีแต่ความอยากความทะเยอทะยานผกผัน ตลอดเวลา มองเห็นกันนี้เหมือนข้าศึกศัตรูที่รอจะทำลายกันตลอดเวลา พอเจอกันก็ใส่กัน ผาง ๆ เลย นี่เรื่องกิเลสตัณหา มีแต่เรื่องที่จะใส่กันผาง ๆ ให้โลกพินาศฉิบหายไป ที่ก่อความ เดือดร้อนทุกหย่อมหญ้าเห็นไหม เวลานี้เป็นอย่างนั้นแหละ

นี่เราพูดถึงเรื่องประเภทของคน จิตใจของเราเวลานั้นหนาก็เป็นอย่างนี้ ใจดวงเดียว นี้ เวลานั้นบางเข้าไป ๆ ก็เป็นอย่างนี้ ถึงวาระที่มันอยู่ปากคอกรอจะออกมันก็ผิงเหมือนกัน จิตดวงนี้ะพอถึงขั้นปากคอกแล้วจะไม่อยู่ทั้งนั้น มีแต่จะไปทำเดี่ยว อะไรไม่ยอมหลบยอม นอน มีแต่จะไปถ่ายเดี่ยวๆ นี้อยู่ปากคอกแล้ว สุดท้ายก็ผิงออกได้เลย เมื่อได้รับการ บำรุงรักษาอยู่ทุกอย่างจะต้องเจริญงอกงามขึ้นมา เช่นต้นไม้ เราปลูกแล้วปลูกทิ้งไว้เฉยๆ ไม่ได้ ต้องรดน้ำพรวนดินบำรุงรักษาลำต้น ลำต้นเจริญเติบโตขึ้นมาๆ แล้วดอกผลจะตาม กันขึ้นมาๆ ก็เป็นดอกเป็นผลขึ้นมาได้

เราก็เหมือนกัน อุตุสำหรับพยายามบำรุง ต่อไปดอกผลก็จะชัดเข้าๆ ต่อไปชัดเข้าใน จิตใจ ทีนี้มีแต่จะไปทำเดี่ยวๆ อยู่ปากคอกแล้ว นี่ผลมันชัดเจน เข้าใจใหม่เพราะบำรุง ตลอดเวลา ถึงขั้นมาอยู่ปากคอกแล้วอยู่ไม่ได้แล้ว มีแต่จะไป นี่ประเภทที่หนึ่ง ประเภทที่ สองหนุนกันออกไป เรียกว่า อุคฆฏัตถุญญ ประเภทอยู่ปากคอก พอเปิดปากคอกผิงออก วิปจิตถุญญ หนุนหลังไปตามกัน เป็นประเภทที่สอง

เนยยะ ประเภทที่สามอยู่ที่กลางนะ ทั้งจะไปทั้งจะอยู่เข้าใจใหม่ อยากไปนิพพาน อยากลงนรกด้วยความเปลิดความเพลิน ด้วยความขี้เกียจขี้คร้านบ้าง ด้วยความท้อถอย อ่อนแอบ้าง ด้วยว่าตนไม่มีวาสนาบารมีบ้าง นี่มันลากลงนะ ทีนี้อันหนึ่งก็ โห จะไม่มีวาสนา ยังไง เราก็คนเขาก็คนเหมือนกัน เขามีหัวใจเรามีหัวใจ พระพุทธเจ้าท่านเสด็จเข้าสู่นิพพาน ได้ บรรดาผู้ไปสวรรค์นิพพาน สวรรค์นิพพานไม่ได้ว่างจากคนตินะ มีอยู่สำหรับรับคนดี นรกอัดแน่นอยู่ด้วยคนชั่วทำความชั่วช้าลามก นี่เราจะไปทางไหนพิจารณาซึ่งตัวเองซิ เนย ยะ เข้าใจใหม่ เราอยากไปนรกที่อัดแน่นกับเขาหรือ หรืออยากไปสวรรค์ไปนิพพาน ใคร จะอยากไปนรก ก็อยากไปสวรรค์นิพพาน ถ้าอย่างนั้นก็ต้องประกอบความเพียรซิ มันก็ หนุนความเพียรดังกล่าวขึ้นเข้าใจใหม่ นี่ละทางนี้ก็ดังลงทางนั้นก็ดังขึ้น สุดท้ายขึ้นได้ นี่เนย ยะ พอแนะนำสั่งสอนได้ พอลากพอเข็นไปได้แปลออกแล้ว ไม่เหมือนปทปรมะ

ปทปรมะนี้หมดโดยสิ้นเชิง เหลือแต่ลมหายใจ จิตใจเป็นแต่บาปแต่กรรมทั้งหมด ชวนไปทำบุญให้ทานนี้ยังโกรธให้เขาด้วยซ้ำไป เขาชวนไปทำบุญให้ทาน ถ้าชวนไปหา

ทอดแหตกปลา เข้าโรงเหล้าเมาสุรา หือ ๆ เลย เข้าใจไหม นี่พวกปทปรมะ พวกหือ ๆ พวกนี้มีแต่พวกหือ ๆ เข้าใจไหม โอ๊ย ชี้เกียด มันจะวิ่งตามความชี้เกียด โอ๊ย อ่อนแอวันนี้ไปไม่ไหวแล้ว หือ ๆ ให้อันไปด้วย ๆ นี่เข้าใจไหมมันชวนกันไปอย่างนี้ละ แล้วพวกเรานี้ทางไหนชวนละ นี่พวกปทปรมะ พวกไม่มีคุณค่า ถึงจะเป็นมนุษย์ก็สักแต่รูปร่าง หัวใจเป็นถ่านเพลิงดำป้อมอยู่ภายใน ถ้าเป็นไฟก็แดงโร่เผาเจ้าของอยู่ภายใน

รูปร่างกลางตัวไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่จิต คือรูปร่างกลางตัวนี้อาศัยบุญกรรมเก่า ได้ทำอะไรไว้บ้าง รูปร่างกลางตัวแสดงออกมานี้เป็นบุญเก่า กรรมเก่า กรรมคือสิ่งที่มันฝังอยู่ภายในลึก ๆ ที่จะพาให้หนักให้แน่นทางขึ้นทางลง ไปทางบาปทางบุญนี้อยู่ที่ใจ ให้อารมณ์จิตใจหรือชักฟอกออกไปเรื่อย ๆ มันจะค่อยขึ้นไปเรื่อย ๆ แล้วขึ้นได้เลยไม่เหมือนประเภทปทปรมะ

ประเภทปทปรมะอย่างทุกวันนี้ละ มันจะใหญ่โตขนาดไหนก็มีความเสกสรรปั้นยอกันอาศัยบุญเก่าบ้างเล็กน้อยแต่อาศัยกิเลสเสริม อันนั้นพวกบุตรพวกคุณปั้นกันขึ้นให้เป็นที่ทองคำทั้งแท่ง กำลังเสกสรรปั้นยอกันเวลานี้ พวกบุตรพวกคุณเสกสรรปั้นยอกันขึ้นเป็นทองคำ เหยียบย่ำทำลายทองคำคือคนดีทั้งหลายให้จมลงไป ๆ คนชั่วจะขึ้นครองบ้านครองเมืองเหยียบหัวคนดีต่อไปเป็นยังงั้น จำให้ตึนะ นี่ละที่ว่าเป็นเจ้าใหญ่ นายโต เป็นเจ้าอำนาจ บาดรหลวงใหญ่ ๆ อำนาจกิเลสตัณหาของมันมันเหยียบย่ำทำลายคนอื่น มันมีรูปร่างกลางตัวเหมือนกัน จิตใจพาโหดมันก็โหด จิตใจพาร้าย ๆ จิตใจพาดี ๆ ดืออยู่ที่ใจ จำเอานะวันนี้พูดเพียงเท่านั้นละ เหนื่อย

ผู้กำกับ มีพิมพ์ไทยครับ (หลวงตา เอาว่าไปซิเขาวายังไง เรายังจะหยุดแล้ว ยังจะมีอะไรมาแหย่ เดี่ยวก็จะ หือ ๆ ไปกับเขา คอยฟังพิมพ์ไทยจะมาแหย่ทางไหน)

จากนสพ.พิมพ์ไทย คอลัมน์วิจารณ์ธรรม วันอังคารที่ 23 พ.ย.47

ทำไมต้องถวายคืนพระราชอำนาจ ??

ตามที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคไทยรักไทยจำนวน 70 ท่านได้ร่วมกันลงชื่อเสนอให้รัฐบาลแก้ไขพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2535 เพื่อถวายคืนพระราชอำนาจในการทรงพระราชวินิจฉัยสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช โดยพระราชอำนาจของพระองค์เองดังที่เคยเป็นกฎหมายและจารีตประเพณีมาแต่ในอดีต

ผมเชื่อว่ายังมีหลายท่านที่ยังไม่เข้าใจถึงปัญหาว่า ทำไมจะต้องถวายคืนพระราชอำนาจแด่องค์พระมหากษัตริย์เพื่อการนี้ จึงควรที่ผู้ที่เป็นเจ้าของประเทศทุก ๆ คนผู้มีความ

จงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ควรจะต้องทราบเอาไว้ว่าเรื่องนี้มันมีผลต่อความมั่นคงของสถาบันชาติไทยเราครับ

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งความร่มเย็นเป็นสุข หากเมื่อใดคนในชาติขาดความนับถือในพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์เสียแล้ว สังคมไทยจะเป็นสุขอยู่ได้อย่างไร ?

หนทางที่ประชาชนจะเข้าถึงหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา ก็จะต้องเริ่มต้นมาจากการเข้าถึงพระสงฆ์ก่อน พระสงฆ์ในปัจจุบันส่วนใหญ่เรารู้ๆ กันอยู่ว่ามีจำนวนไม่น้อยที่หย่อนยานในหลักพระธรรมและพระวินัย ดังจะเห็นได้จากการเกิดข่าวทางในลอบของพระสงฆ์แทบไม่เว้นแต่ละวัน เรื่องราวที่ตกเป็นข่าวในทางลอบถ้าเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ หรือเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไร แต่ในบางข่าวที่เป็นเรื่องความไม่ดีไม่งามของพระผู้ใหญ่ในระดับเจ้าคณะปกครองชั้นสูงนี่ซิ ทำเอาพระพุทธศาสนาเสียหายยับยั้ง

ยกรณีสักอย่างก็ได้ กรณีการใช้อำนาจมหาเถรสมาคมสั่งปลดเจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม ข่าวชิ้นนี้บานปลายกลายเป็นปัญหาการทุจริตเงินของวัดเป็นจำนวนเงินตั้งพันล้านสองพันล้าน โดยมีทั้งคนใกล้ชิดกับวัดและพระผู้ใหญ่ในวัดบางรูปได้ส่อแวมว่าได้ร่วมกันทุจริต ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการสืบสวนและสอบสวนของกระบวนการยุติธรรมชั้นต้น

ที่สำคัญก็คือ ได้ส่อให้เห็นว่าเป็นการสั่งปลดโดยยอติธรรม !

เสาหลักของมหาเถรสมาคมมั่นคงแน่นหนาหรือว่าเอนเอียง ??

ถ้าเอนเอียงไปตามลมปากของใครบางคนเสียแล้ว หมู่สงฆ์ทั้งมวลจะพึ่งหวังอะไรได้

อีกกรณีหนึ่งก็คือ การสั่งปิดโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา วัดสว่างภพ กับการจับสึกพระภิกษุสามเณรนักเรียน แผนกธรรม-บาลี ในโรงเรียนสหศึกษาพระปริยัติธรรม วัดหนองแขม แล้วขับไล่สามเณรนักเรียนที่เป็นชนกลุ่มน้อยทั้งบนพื้นที่สูงและตามแนวชายแดนให้กลับไปยังพื้นที่ทั้งหมด และยังส่งผลให้สามเณรนักเรียนที่มาจากท้องถิ่นชนบทซึ่งเป็นเยาวชนผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาต้องขาดที่เรียนและขาดวัดที่จะเข้าไปพำนักอาศัย

ศาสนาอื่น ๆ จึงพุ่งเข้าเสียบ !

เรื่องนี้มหาเถรสมาคมรู้ และรู้มากกว่าชาวบ้านทั่ว ๆ ไป แต่มหาเถรสมาคมก็มีได้ดำเนินการอะไร

เสาหลักของมหาเถรสมาคมยังคงเอนเอียงเป็นสนต้องลม

กับอีกกรณีหนึ่ง คือ กรณีที่พระผู้ใหญ่ยอมให้ฆราวาสขึ้นนำด้วยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับที่บังคับใช้ในปัจจุบัน (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2535) ได้เปิดช่องทางให้ฆราวาสเข้ามาก้าวก้าวต่อการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช และยังส่งผลให้สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯสถาปนาจากพระมหากษัตริย์ ต้องถูกยื้อแย่งพระราชอำนาจไปโดยการวิ่งเต้นแบบลুকีสลุกลนของฆราวาสผู้มีอำนาจอยู่ในสายการเมือง

ยังจะทนทุ้ใช้กันต่อไปทำไมในเมื่อเป็นกฎหมายที่ขัดแย้งต่อพระธรรมวินัย และขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างสิ้นเชิง ทั้งยังเปิดช่องทางให้มีผู้กระทำความผิดต่อสถาบันหลักของชาติและพระศาสนา

ในวันนี้แล้วที่รัฐบาลจะเปิดสมัชชาประชุมเป็นครั้งสุดท้าย ส่วนจะได้รับการพิจารณาแก้ไขทันต่อสมัชชาประชุมหรือไม่ ก็อยู่ที่การตัดสินใจของนายกรัฐมนตรีแต่เพียงผู้เดียว

อย่าได้หลงกลตามกระแสลวงเลยว่า การจะถวายคืนพระราชอำนาจจะทำให้เกิดการกระทบกระทั่งระหว่างคณะธรรมยุตและมหานิกาย เพราะพระราชอำนาจในการทรงสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนิกายเลยแม้แต่นิดเดียว

ความร้าวฉานมันอยู่ที่การยึดติดอยู่กับฐานอำนาจเถื่อนนั้นแหละมากกว่า มันถึงได้เกิดอาเพศต่างๆ ขึ้นในบ้านในเมืองฉะนี้ !!

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา ที่พูดตะกั๊นนี้ถูกต้องแล้วเราหาที่ค้านไม่ได้ พูดด้วยความเป็นธรรม หนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทยถูกต้องมาโดยลำดับ เพราะพวกนี้เหลวไหล เหลวไหลมาโดยลำดับเหยียบย่ำทำลายมาโดยลำดับ พวกอำนาจปาๆ เถื่อนๆ ตั้งขึ้นมาใหญ่ๆ โตๆ ถึงขั้นสมเด็จก็ตาม มันเป็นมหาโจรด้วยกันทั้งหมด รวมลงมามหาเถรสมาคมก็หมดความนับถือแล้ว พระภิกษุสงฆ์ไทยผู้มีศีลผู้มีธรรมท่านไม่ยอมรับท่านไม่ปฏิบัติตาม ท่านปิดอกหมดเพราะเหล่านี้เป็นของปลอมและเป็นภัย เรียกว่ากาฝากมหาภัย ท่านปิดอกแล้วโดยสิ้นเชิงท่านไม่ยอมรับเลย พวกนี้ก็ลুকีสลุกลนปั่นกันขึ้นอย่างนี้แหละ เหยียบย่ำทำลายไปทุกแห่งทุกหน คือพวกมหาโจรที่มีผู้ใหญ่ๆ มหาโจร มหาใหญ่ๆ นั้นแหละเป็นมหาโจรปล้นศาสนาอยู่เวลานี้ ปล้นวัด ปล้นวา

เวลานี้กำลังได้ทราบข่าวแล้ว เรายังไม่ได้เตือนพระทั้งหลายในวงกรรมฐาน ไปเที่ยวยุแหย่ในวงกรรมฐานจะให้พระแตกแยกกัน แล้วก็หาเรื่องราวว่าพระกรรมฐานนี้ทะเลาะเบาะแว้งกันทั้งๆ ที่ท่านไม่มี กำลังไปหายุหาแหย่เวลานี้นะ มีอยู่ทั่วไปอยู่แล้ว พวกนี้กำลัง

เข้าไปยุแหย่ก่อวณทุกแห่งทุกหน พวกเปรต พวกผี พวกทำลายศาสนา ในเทศมหาโจร ตั้งคณะนั้นคณะนี้ คือคณะมหาโจรนั่นเอง ทำลายศาสนาอยู่เวลานี้จะเป็นใคร พี่น้องทั้งหลายให้ทราบ คำพูดนี้ออกมาจากความสัตย์ความจริงเราไม่โกหก ได้ยินยังงี้ว่าตามความได้ยินได้ฟังมาอย่างนั้น ที่หนังสือพิมพ์ไทยพูดแล้วนี้ไม่มีข้อโต้แย้งเลย ถูกต้องทุกอย่างเลย เพราะหลักธรรมวินัยเข้าเทียบกันปั๊บ ๆ ไปเลยทันที อ่านทางนั้นทางนี้ ดูเทียบกับหลักธรรมหลักวินัย ส่วนกฎหมายบ้านเมืองมาที่สอง และเราก็ไม่ค่อยรู้ชัดเจนมากนักยิ่งกว่าทางศาสนา ทางศาสนาเราเกิดกับศาสนามาได้ ๗๒ ปีแล้ว บวชมาในศาสนา ๗๒ ปีชีวิตจิตใจอยู่กับพระพุทธเจ้าเป็นผู้เลี้ยงดูทั้งนั้นตลอดมา พระสงฆ์ไทยทั่วประเทศ พระพุทธเจ้าเป็นผู้เลี้ยงดูตลอดมา

เวลานั้นมันกำลังเข้าเหยียบย่ำทำลายพระพุทธเจ้าแหลกไปหมด พระสงฆ์ที่ปฏิบัติเป็นศีลเป็นธรรมกำลังถูกยุแหย่ก่อวณจะเข้าไปทำลายในวงกรรมฐาน มา มึงอยากหัวแตก ว้างเลย หลวงตาบัวพูดตรง ๆ นะ เอ้ามา ว้างนั่นเลย ถ้าหลวงตาบัวยังมีชีวิตอยู่ อยากหงายหมาให้มา ว้างนั่นเลย ยังงี้เราก็จะชด เขาไม่หงายหมา เราหงายหมาเราก็ยอมหงาย ขอให้ได้สู้กันเถอะ ว้างนั่นเถอะนะ ของจริงกับของปลอมมันหลอกไปหาอะไร

ท่านทรงมาตั้งแต่ครั้งพระพุทธเจ้า พระสงฆ์เหล่านี้ทรงธรรมทรงวินัยของพระพุทธเจ้ามาตั้งแต่เดิมจนกระทั่งบัดนี้ท่านผิดพลาดที่ตรงไหน มาหายุแหย่ก่อวณทำลายอะไร ทำไม่มาดูตัวเอง กะโหลกหัวมันเป็นยังงี้ มันมีเหมือนกับกะโหลกหัวคนทั้งหลาย พระทั้งหลายไหมมันหัวโล้น ๆ นั่น หรือมีแต่กะโหลกหัวผิวนั้นเหวอเต็มอยู่นั่น มันถึงหาตั้งแต่เรื่องทำลาย หาหลอกนุ่นหลอกนั่นะผี คนไม่เป็นผีไม่ไปหลอก นี่พระเป็นผีเที่ยวหลอกนุ่นหลอกนี้ เดียวนี้กำลังวางอำนาจบาตรหลวงใหญ่โต จะทำลายศาสนา

พูดอย่างนี้เราก็อดไม่ได้ มันลูกกลมเข้าไปถึงการบ้านการเมือง ศาสนานี้ละเป็นหัวใจของชาติไทยเรา เป็นหัวใจของชาวพุทธเรา แล้วตีกระจายออกไปถึงชาติบ้านเมือง ตั้งคนใดขึ้นมา ๆ ก็ไม่เป็นที่ไว้วางใจ ตั้งขึ้นมาพวกนี้จะได้ พวกนั้นจะเสีย จะทำลายชาติไทยนี้ละ ไม่ใช่อะไรนะ เอาหัวคนทั้งชาติเป็นที่เหยียบหัวขึ้นของรัฐบาลแต่ละชุด ๆ ยื้อแย่งแข่งชั่วคราวแข่งความเลวทรามซึ่งกันและกัน เราไม่ไว้วางใจ ตั้งคณะไหนขึ้นมาก็ไม่ไว้วางใจ เราไม่ไว้วางใจอยู่อย่างเดียว

พูดตามภาษาธรรมในความยุติธรรม ในความไว้วางใจตามสายธรรม เราเห็นตั้งแต่ในหลวง คือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราเท่านั้น เป็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วย เป็นนายกรัฐมนตรีด้วย ในนามนั้น แต่พระองค์ไม่ทรงงานละ สั่งให้

ลูกน้องอะไรทำก็ได้ ในคำสั่งของพระองค์เองนี่จะเป็นที่แน่ใจสำหรับธรรม และหลวงตาบัว
แน่ใจด้วย เอ้าไม่เคยมีก็ฟังเสียวันนี้ละ

ถ้าตั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นทั้งพระเจ้าแผ่นดินด้วย เป็นทั้งนายกฯ
ด้วย บ้านเมืองจะร่มเย็นไปโดยลำดับลำดับ (สาธุ) เพราะประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ
เป็นลูกของพระเจ้าอยู่หัวทั้งนั้น พระเจ้าอยู่หัวเป็นทั้งพ่อทั้งแม่แล้วชาติไทยของเราจะ
ชุ่มเย็น จะไม่เป็นที่ระแวงแคลงใจอย่างทุกวันนี้ ซึ่งกำลังก่อหวอดอยู่ทุกแห่งทุกหน
จะเป็นรัฐบาล ตั้งเป็นพรรคคนนั้นพรรคนี้เต็มบ้านเต็มเมืองเดี๋ยวนี้ นี่กำลังจะเอาชาติ
ไทยของเราเหยียบไปละ พวกนี้พวกเหยียบหัวชาติไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรง
เป็นนายกฯเราแน่ใจ ท่านเป็นทั้งพ่อทั้งแม่ ท่านไม่เหยียบลูกของท่าน เราอยากจะทำให้
ท่านเป็นนายกฯวะ ใครจะว่ายังไง เอ้าถ้าว่าหลวงตาพูดผิดเอาคอหลวงตาบัวไปตัด เราพูด
เพื่อพี่น้องชาวไทยทั้งชาติ เพราะเราไม่ไว้ใจกับพวกนี้ ตั้งพวกไหนขึ้นมาก็มีแต่พวกจะ
เหยียบหัวประชาชน กินตับกินปอดประชาชนทั้งนั้น ๆ แหละ นั้นว่าดี มาเสียทางนี้ นีว่าดี
มาเสียทางนั้น มันไว้ใจไม่ได้ ตั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเราเป็นนายกฯเสียเองเป็น
ยังไง จะเป็นยังไงให้รู้กันวะ

ถ้าหากว่าหลวงตาบัวนี้พูดผิดไป เอาคอหลวงตาบัวตัดขาดสะบั้นไปเลย คอ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นนายกฯเอาคงไว้ ให้คอหลวงตาบัวขาดไปถ้าหลวงตาบัว
พูดผิด ที่ไหนไว้ใจไม่ได้เลย ปลงใจได้แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นนายกฯ
เท่านั้นละ ท่านเป็นทั้งพ่อแล้วก็ทั้งแม่ด้วย แล้วชาติไทยลูกของท่านทั้งประเทศท่านจะ
ทำลายได้ลงคอหรือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นนายกรัฐมนตรี้ด้วย เป็นพระ
เจ้าอยู่หัวด้วย เป็นทั้งพ่อทั้งแม่ จะมาฆ่าลูกของตน ๖๒-๖๓ ล้านคนได้ลงคอหรือ

พวกนี้ฆ่าได้อย่างแนบเนียน กินกันตลอด ฆ่าได้ตลอด เราไม่ไว้ใจอย่างนี้เอง เราถึง
ยกอย่างนี้ขึ้นให้เป็นเรื่องของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นทั้งนายกฯ เป็น
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แล้วเราเป็นที่พอใจ เอาคอหลวงตาบัวตัดขาดเลยนะ เอาละ
พอเพียงเท่านั้น ผากความคิดไว้กับท่านทั้งหลาย ใครจะเห็นด้วยไม่เห็นด้วย เอาไป
วิพากษ์วิจารณ์กันทั่วประเทศไทย นี่เป็นคำพูดหลวงตาบัว ให้วางนั้นนะ หลวงตาบัวเห็น
อย่างนี้

ตัดครองเลย ถ้าเป็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเราทรงเป็นนายกฯเสียเอง
แล้วจะครอบไปหมด เป็นทั้งพ่อทั้งแม่ จะชุ่มเย็น จะปล่อยวางได้เรื่องยุ่งเหยิงวุ่นวาย
ทั้งหลายเหล่านี้จะปล่อยวางไปได้ เรื่องทุกสิ่งทุกอย่างพระองค์จะเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรอยู่

ข้างบน เรื่องงานของนายท่านนั้นใครฉลาดยิ่งกว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงฉลาดขนาดไหนถ้าพระองค์จะทรงพิจารณาเอง จัดการเองทั้งหมด เข้าใจไหม เอละพอ (สารุ)

เห็นด้วยไหม ใครไม่เห็นด้วยให้ตัดคอหลวงตาบัวขาดไปเดี๋ยวนี้เสียก่อน อย่าให้ได้ไปกุฎิเลยนะ ถ้าคอไม่ขาดจะไปกุฎินะจะว่าไม่บอก เอละพอ เอาไปพิจารณานะ คำพูดคำนี้ วันนี้ออกแล้ว หาปลงลงที่ไหนมันลงไม่ได้เลยๆ ลงได้จุดเดียวนี้พุ่งเลยเชียววันนี้ เข้าใจหรือ เป็นยังไงผู้กำกับวันนี้ออกแล้ว (ดีที่สุดแล้วครับ) ดีที่สุดแล้วหรือ ใครว่าดีที่สุดยกมือมา (ยกมือสารุกันทั้งศาลา) เออ พอใจ ศาลานี้ยกมือหมดเลยนะ เห็นด้วยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แล้วก็ป็นนายกรัฐมนตรีคือเป็นทั้งพ่อทั้งแม่ พี่น้องชาวไทยเราเฉพาะศาลานี้ยกมือขึ้นหมด อยากได้ห้ามือยกหมดเลย (สารุ) เป็นยังไงพูดอย่างนี้ ไม่เคยได้ยิน ให้ได้ยินได้ฟังเสียนะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz